

Till Herr Landshöfdingen i Stockholms
Län, W. Stråle.

Öfverlemnas till kongressen H. Andersson
till enskild hännes om öfver
de till Landshövdingen 13/5 86 M.

Öfver innehåller samling af Anderssons
utlys

Da man meddelat mig att åtokilliga personer från
Årstadal och andra orter inom det distrikt, der Herr J. Thorsell
erhållit förordnande att bestrida länsmansstjänst, ämnas till
Landshöfdingeembetet i Stockholms Län ingifva ansökan
om hans utledigande från denna tjänst, tager jag mig härmed
fiheten, att, ehuru icke inom distriktet bosatt och derfor mindre
utsett för obehag af denne tjänstemans uppträdande, likväl i
egenkap af innehafvare utaf tomten N:1 Årstadal vord-
samst förklara mig fullkomligt biträda deras åsigt, som
anser honom för tjänsten olämplig och får jag såsom skäl
för mitt påstående anföra, hvad som passerat inom mitt
hus, öfverlåtande åt andra att angifva de anledningar till
missnöje som de för sin del kunna hafva.

Vice värdskapet inom huset utöfvas af derstädes bosatte
Handlanden Alfred Olsson, som är ledamot af kommunalråds-
den. Herr Thorsell hyrde bostad i mitt hus från den 1 Oktober
1884 till samma tid år 1885 och var en ganska obehaglig hyres-
gäst samt oordentlig betalare af hyran.

Da han inflyttade i huset, såkade han gardiner,

singkläder, sånglinne m. m., hvarför fru Olsson lämnade honom allt sådant, i afsigt att återtaga dessa saker, så snart Thornell hannit själf skaffa sig, hvad han behöfde. Hans nyttjade emellertid sakerna intill afflyttningen, då större delen utan ersättning för det långvariga begagnandet återläddes, men förstergårderna behöll han egenmäktigt i trots af egarens och hans hustrus upprejade framställningar om deras återbekommande. Visserligen har Thornell velat för sin erlöggä af honom själf till beloppet beständ godtgörelse, men sådant har Olsson vägrat mottaga, och gårderna iinnehav Thornell ännu. Det hela rör en obetydlighet och anföres endast såsom betecknande för Thornells hänsynlösa och egenmäktiga förfarande. Karakteristiskt är hans svar till Herr Olsson, då denne vid något tillfälle återfordrade sin egendom: "Jag skall klippa dig."

Vid Herr Thornells afflyttning återstod guldten hyra, som väl ännu torde varit obetald, derest jag icke personligen blandat mig i saken.

Men det var ej endast i fråga om ^{egna} flickvårderna, som Herr Thornell visade sig vara en obehaglig hyresgäst. En i huset boende kvinna, som städade hans rum har berättat, hurusom Thornell, sedan missarijs uppkommit emellan honom och vice värdens, uppmanat henne att icke betala hyra och undervisat henne, huru hon dervid skulle tillgå. Rutning finnes att misstänka det flera hyresgäster af honom erhållit uppmaningar till kontraktsbrott.

Sin missaktning för andras rätt och trefnad visade han äfven sistlidne midsommarafton, då han tillbringade större delen af natten på husets balkong i sällskap med 4 a 5 fruntimmer under punschdrickning och skräll till förargelse för den ort, der han blifvit satt att vaka öfver ordning och skick.

Det anförda torde vara nog för att visa, att Thornell är olämplig såsom ordningens öfvervakare, samt att anledningen till det rådande missnöjet ej behöfver

sökas i hans nit att beifra begagna slagligheter. Dock är det otvifvelaktigt att en polistjenstemann med småaktigt och kitotligt lynne, för hvilken det är ett nöje att pläja menniskor, kan åstadkomma mycken skada och förargelse, samt genom befolkningens upphetsande sura motverkan är befodrar aktningen för lagarne. I början af Januari månad detta år besökte Thornell samtliga handelsbodar inom distriktet för att tillse huruvida käll och vigrer voro af laglig beskaffenhet, hvarvid felaktigheter sågas hafva föckats i samtliga handelsboder, hvilket kan synas vittna om stor försumlighet hos herras handlande. Orsaken till förhållandet ligger dock nära till hands. I början af hvarje år hafva alla mått och vigrer ^{hittills} brukat nykronas. Därför är vid samma tid justeraren strängt upptagen och flera veckor bruka ätja inman inkommande uppdrag af honom hinna afslutas. Såvida icke en handlande har dubbel uppsättning af alla mått, måste han under denna tid öfren begagna gamla käll, som icke hannit omjusteras, hvilket äfven uttyckligen om möjligt genom Kongl. Förordningen af den 9 Okt. 1865 träd i gällande kraft, hvarom flera torde varit okunniga. Då Thornell valde just denna tid till anställande af undersökningar, må väl hans nit kallas ovist och kitotigt, äfven om domstolen skulle finna honom hafva lagligen förfarit, hvilket jag i flera fall betviflar.

Det anförda torde visa att Herr Thornell saknar den kontroll öfver sig själf, samt den med humanitet förerade fasthet som fördras af en polistjenstemann om hans verksamhet skall blifva gagnande. Jag får därför för min del ödmjukt anhålla om hans entledigande och ersättande med annan lämpligare person.

Stockholm den 30 Mars 1886

Ödmjuktliggen
S. W. Martin